

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

den anden Side kan man tænke sig Muligheden af en Situation, hvor praktiske Hensyn bød at gennemføre en saadan Foranstaltning, selv om der ikke har været Mulighed for at indhente Tilslutning fra Landbrugsraadet inden Afgørelsen, og jeg vil derfor henstille, at man bibeholder Bestemmelsen, som den er affattet. Men selvfølgelig er jeg villig til at gaa ind i en Forhandling i Udvalget angaaende dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Kyed kritiserede Bestemmelsen i § 3, som findes i den gældende Lov, og som ogsaa findes i mit Forslag, om, at Rugprisen er lavere end Prisen paa visse andre Sorter. Det ærede Medlem sagde, at her gjorde man Uret over for Korn dyrkerne i de daarligste Egne i Landet, de, der dyrker Rug. Nej, det er tværtimod saaledes, at i Virkeligheden indeholder den nugældende Kornlov og ogsaa det Kornlovsforslag, jeg har foreslaaet, Bestemmelser, som i langt højere Grad beskytter de rugdyrkende Egne af Landet end de hvededyrkende, og det vil man se, hvis man noterer sig, hvilke Afgifter der er betalt for de to Sorter, Rug og Hvede, gennem Tiden. Jeg skal lige nævne et Par Tal til Belysning heraf og dermed vise, at Beskyttelsen er langt større for Rugdyrkerne end for Hvededyrkerne. Den 1. September 1935 var Afgiften for Rug 4 Kr. 60 Øre, for Hvede kun 3 Kr. 50 Øre, altsaa over 1 Kr.s større Beskyttelse for Rug end for Hvede. Den 1. November var Afgiften 2 Kr. 90 Øre for Rug og 0 for Hvede, næsten 3 Kr.s større Beskyttelse for Rugen end for Hveden, og den 1. Januar 1936 var Afgiften for Rug 2 Kr. 90 Øre ligesom den 1. November 1935 og for Hveden kun 45 Øre, altsaa langt højere Beskyttelse for Rugen end for Hveden. Og hvis vi vil tage den nugældende Afgift, er den 3 Kr. 70 Øre for Rugen og kun 10 Øre for Hveden, saa der er en langt højere Beskyttelse for Rugdyrkerne end for Hvededyrkerne i den gældende Ordning og den Ordning, jeg har foreslaaet. Hvis vi ikke havde nogen Kornordning, vilde de paagældende Rugdyrkere være langt haardere udsat for den udenlandske Konkurrence, end Hvededyrkerne vilde være. Dernæst vil jeg angaaende dette Spørgsmaal sige, at saa længe vi skal købe Korn i Udlandet, saa længe vi ikke selv producerer saa meget Korn, som vi skal bruge, er det dog det klogeste at købe den Kornsort eller de Kornsorter, som er de billigste, i Udlandet og søge saa vidt muligt at dyrke de Kornsorter herhjemme, som er de dyreste.

Det maa være nationaløkonomisk og for Landbruget det rigtigste og klogeste.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning til § 5 om Udførselen og foreslog, at de Bestemmelser, der her skulde tages angaaende Tilladelse til Udførsel, ogsaa skulde ske med Tilslutning af Landbrugsraadet. Jeg er villig til at forhandle om dette Krav med det Udvalg, som skal behandle dette Spørgsmaal videre.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich, og jeg tror flere af hans Partifæller, er efterhaanden geraadet i en saadan Tilstand, at man vel næsten kan sige, de har faaet Korn paa Hjernen. Man faar nemlig det Indtryk, naar man hører paa det ærede Medlem og flere andre ærede Medlemmer af hans Parti, at Danmarks Velfærd afhænger af Kornpriserne. Og saa er dette jo bundforkert. Hvis man i det hele taget vilde sige noget saadant om Landbrugsprodukter, maatte man vist i langt højere Grad sige, at Danmarks Velfærd afhænger af Fedevarernes Pris, af Prisen for de Varer, som Danmark eksporterer. Derfor er det ogsaa, jeg i mine Betragtninger over for disse Forhold og i de Forslag, jeg har fremsat desangaaende, stadig gaar ud fra Priserne for Fedevarer, for Eksportvarerne, og lader Kornprisen ansætte i Forhold hertil, ikke omvendt. Ellers vilde det være meget uklogt, og saa vilde vi let komme ind i en Politik, som i andre Lande har vist sig at være en meget uklog Politik.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var meget kritisk over for Bestemmelserne angaaende Afgiftens Størrelse og anvendte meget stærke Ord i sin Kritik af de Bygpriser, der var opnaaet under den gældende Kornlov, hvor der er fastsat en Afgift, der fører udenlandsk Byg op til 13 Kr., men hvor Bygprisen her i Landet ikke har naaet de 13 Kr., og det ærede Medlem, som jo har en Evne til at bruge stærke Udtryk som faa andre ærede Medlemmer her i Salen, udtalte, at Afgiftens Fastsættelse var at foregøgle Landmændene en Bygpris paa 13 Kr., som de slet ikke har opnaaet, og dette var at putte dem Blaar i Øjnene. Jeg skal ganske overlade det ærede Medlem Hr. Ulrich at optræde som Gøgler i denne Sal ved at prøve paa at spise brændende Blaar, eller hvad han nu har tænkt paa. Jeg har aldrig nogen Sinde for mit Vedkommende under Behandlingen af Kornloven og Fastsættelsen af Afgiften udtalt noget som helst om, at der kunde garanteres danske Landmænd en Bygpris paa 13 Kr. — aldrig nogen Sinde! Er der andre, der har gjort det, saa er det dem, der nu maa klare de Løfter eller de Udtalelser,